

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Fanniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Vos ego Panchæo supplex uenerabor odore.
 Floribus è uernis, picta;q; ferta dabo.
 Vobis myrteolo spargam de flore liquorem,
 Vobis de roseo Lympha madore fluet.
 O' male, quod fletu ne quicquam absumor inani.
 Despectasq; meas pessule lente preces.
 Sic tibi nec longæ caries, nec ruga senectæ
 Officiat, nec te sentiat ignis edax.
 Sic tibi nec rauca stridet quæ lamina ferræ
 Nec queat ulla tibi seua nocere manus.
 Furtiuus clauso sensim te subtrahere postis,
 Ut pateat moto cardine laxa foris.
 Sed mihi quid lacrimæ profunt? quid uota? preces? ues?
 Roboribus duris nulla subest pietas.
 Crudeles postes, crudelis ianua, tuq;
 Tam male grate meis pessule delitijs.
 Vos situs obducit. uobis non æqua securis
 Scæuiat, & cuneis instet acerba manus.
 In uos irati procurrunt, undiq; amantes.
 Ingerat hic lapides, inferat ille faces.
 Ergo ubi tam duræ consumpsi tempora noctis
 Mortua quid prodest membra referre domum?
 Hic moriar, sit & hæc mihi funeris auctor acerbi
 Ianua, sint tumulus limina, & ipsa meus.

AD FANNIAM.

p Vella molli delictior rosa,
 Quam uernus aër parturit,
 Dulciq; rore Memnonis nigri parens
 Rigat suauis in hortulo,

AMORVM

Quæ mane primo roscidis cinctos folijs
 Ornat nitentis ramulos,
 Vbi rubentem gemmeos scandens equos
 Phœbus peragrat æthera.
 Tunc languidi floris breue, & moriens decus
 Comas reflectit lassulas.
 Mox prona nudo decedit cacumine
 Honorq; tam brevis perit.
 Sic forma primis floret annis. indecens
 Vbi senectus aduenit,
 Heu languet oris aurei nitens color.
 Quod ruga turpis exarat.
 Perit comarum fulgor, & frontis decus,
 Dentesq; flauent candidi.
 Pectus papillis inuenustum languidis
 Sinus recondet sordidus.
 Quod nunc eois lucidum gemmis nitet
 Tenuisq; uestit fascia.
 Nullas amantis audies mœsti preces,
 Duram querentis iam iam.
 Nonserta lentis fixa cernes postibus
 Exclusi amantis munera.
 Sed sola noctes frigido cubans toro
 Nulli petita conteres.
 Quin hoc iuuentæ floridum, atq; dulce uer,
 Breuemq; florem carpimus.
 Post lustra quinq; iam senectus incipit
 Latensq; surrepit modo.
 Quare meorum o' aura suavis ignium
 Dies agamus candidos,

Noctesq; diuæ conteramus integras,
 Quæ mane lucet hesperus.

Ad pueros de Columba.

Vi uestrum niueam meam columbam

Donabo o' pueri? tibi ne Iuli,
 Num Cœli tibi? num tibi Nearche?

Non uobis dabimus mali cinædi.
 Non uos munere tam elegante digni.
 Quin ite illepidi, atq; inelegantes.
 Ales nam Veneris nitore gaudet
 Odit sorditiem, inficitiasq;
 Insulsos fugit, & parum uenustos.
 Sed cui nam cupis o' Columba munus
 Deferri? scio, nam meam puellam
 Amas plus oculis tuis, nec ulla
 Viuit mundior, elegantior'ue,
 Hæc te in delitijs habebit, hæc te
 Præponet nitidis suis ocellis.
 Nec tanti faciet suam sororem.
 Huius tu in gremio beata ludes
 Et circumsiliens manus, sinumq;
 Interdum aureolas petes papillas.
 Verum nunc caueas, proterua ne sis,
 Nam poenas dabis, & quidem seueras,
 Tantillum modo tam uenusta poma
 De tactu uities. & est Diones.
 Tutelæ hortulus ille dedicatus.
 Numen lædere tu tuum caueto.
 Impune hoc facies uolente diua,